

بررسی اثرات آلوپاتی درمنه (*Artemisia sieberi* Besser) بر جوانه زنی بذور و رشد دانه رست‌های یولاف وحشی (*Avena lodoviciana* L.) و تاج خروس (*Amaranthus retroflexus* L.)

• مه‌لقا قربانلی

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی (واحد گرگان)

• غلامرضا بخشی‌خانکی

عضو هیأت علمی دانشگاه پیام نور

• احمدعلی شجاعی

دبیر زیست‌شناسی شهرستان بروجرد

تاریخ دریافت: آبان ماه ۱۳۸۵ تاریخ پذیرش: مردادماه ۱۳۸۶

چکیده

توانایی آلوپاتی درمنه (*Artemisia sieberi*) که گیاهی است چند ساله و از خانواده کاسنی، بر جوانه زنی بذور و رشد دانه رست‌های یولاف وحشی (*Avena lodoviciana*) و تاج خروس (*Amaranthus retroflexus*) مورد بررسی قرار گرفت. اثر هر یک از بخش‌های مختلف رویشی درمنه (ریشه، ساقه و برگ) جداگانه آزمایش شدند. آزمایش‌ها به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد. ابتدا عصاره‌های آبی غلیظ از هر یک از اندامهای رویشی درمنه با ۱۰ درصد وزنی - حجمی (۱۰۰ گرم پودر اندام رویشی در ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر) تهیه شد و سپس از هر یک از عصاره‌های آبی با غلظت‌های صفر، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ درصد تهیه گردید و اثر هر یک از آن‌ها بر جوانه زنی بذور و رشد دانه رست‌های علف‌های هرز مذکور مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصله در سطح آماری ۱ و ۵ درصد اختلاف معنی داری را نشان داد. بطوری که تأثیر عصاره‌های آبی مختلف درمنه روی میزان جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه و ساقه‌چه دانه رست یولاف وحشی و تاج خروس متفاوت و معنی دار بود. تجزیه واریانس نتایج با نرم افزار MSTAT-C انجام گرفت و برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel و جهت مقایسه میانگین از آزمون دانکن استفاده شد. نتایج نشان داد که تأثیر عصاره آبی برگ درمنه بر جوانه زنی و رشد دانه رست‌های علف‌های هرز یولاف وحشی و تاج خروس بیش از سایر اندام‌های رویشی درمنه است و در مقایسه تأثیر عصاره آبی برگ درمنه بر جوانه زنی و رشد دانه رست‌های یولاف وحشی بیش از تاج خروس است.

کلمات کلیدی: آلوپاتی، درمنه، علف‌های هرز، جوانه زنی بذور، رشد دانه رست‌ها

Pajouhesh & Sazandegi No 79 pp: 129-134

Examination of the effects of Allelopathy of *Artemisia sieberi* Besser subsp. *sieberi* on seed germination and *Avena lodoviciana* and *Amaranthus retroflexus* seedlings growth.

By: M. Ghorbanli Professor of Islamic Azad University, Gorgan Branch, Gorgan Gh. Bakhshi Khaniki, Professor of Payam Nour University Tehran and A. A. Shojaei, Professor in School Brujerd

Artemisia allelopathic quality which is a perennial plant and is related to compositae family over the germination of seeds and the growth of *Avena lodoviciana* seedlings and *Amaranthus retroflexus* was considered in a series of examinations. The effect of each *Artemisia* growing parts (roots, stem and leaf) was examined separately. The tests were made in a completely randomized blocks with a factorial arrangement with four replications. First, thick aqueous extracts of each growing parts of *Artemisia* with 10 percent density (100 grams of the growing part per 1000 milliliter distilled water) were prepared and then aqueous extracts of zero, 20, 60 and 100 percent were made from each growing part, and the effect of each one over seeds germination and mentioned weed plants seedlings growth was taken into consideration. The results indicated a meaningful difference in 1 and 5 percent statistical level. The effect of different *Artemisia* aqueous extracts over the amount of germination and the length of young radical and coleoptile of *Avena lodoviciana* and raised *Amaranthus retroflexus* showed different and meaningful results. The analysis of their variance was performed with the use of MSTAT-C soft ware, and the Excel soft ware was used to draw the required charts, and the Duncan test was used to compare the data average. The results indicated that the effect of *Artemisia* leaf aqueous extract on the germination and growth of *Avena lodoviciana* and *Amaranthus retroflexus* weed plant is more than other aqueous extracts of *Artemisia* vegetative parts, and in comparison, the effect of *Artemisia* leaf aqueous extract over the germination and growth of *Avena lodoviciana* seedlings is greater than of raised *Amaranthus retroflexus* weed plant.

Keywords: Allelopathy, *Artemisia sieberi*, Weed plants, Seed germination, Seedlings- Growth**مقدمه**

از موضوعات قابل توجه در دانش علف‌های هرز، بحث آلوپاتی (دگر آسیمی) است، که به برهم کنش گیاهان توسط متابولیت‌های شان، اشاره دارد (۵). نخستین بار Molish در سال ۱۹۳۷ واژه آلوپاتی را ابداع نمود. این واژه از دو لغت مجزا گرفته شده است. واژه آلون^۱ به معنای (از همدیگر) و واژه پاتوز^۲ به معنای (زیان دیدن) تشکیل شده است (۱۹). آلوپاتی به تاثیرات مفید یا مضر که یک گیاه بر گیاه دیگر می‌گذارد گفته می‌شود (۲۲). این فرایند به وسیله آزاد شدن ترکیبات شیمیایی از بخش‌های مختلف گیاه از طریق شستشو تراوش‌های ریشه، ترکیبات فرار، تجزیه بقایای گیاهی و دیگر فرآیندهای موجود در سیستم‌های طبیعی و کشاورزی انجام می‌شود (۱۵). ترکیبات فنلی، فلاونوئیدها، تریپن‌ها، آلکالوئیدها، کربوهیدرات‌ها، آمینواسیدها و... آلوکمیkal‌ها هستند، که بر عوامل متعددی اثر می‌گذارند، مثل جذب مواد معدنی، روابط آب و گیاه، حضور کلروفیل، تنفس و فتوسنتز (۲۰). یکی از روش‌های پیشنهادی جهت کاهش مصرف سموم شیمیایی، استفاده از خاصیت آلوپاتی برخی گونه‌های گیاهی است (۷). احتمالاً در آینده با بکارگیری استراتژی آلوپاتی مصرف علف‌کش‌های سنتزی کاهش یافته و علف‌کش‌های زیستی جایگزین آن‌ها خواهند شد (۲۳). امروزه امکان بهره‌گیری از آلوپاتی در کشاورزی توجه زیادی را به خود جلب کرده است. امکان بررسی پتانسیل آلوکمیkal‌ها به عنوان عوامل کنترل‌کننده طبیعی علف‌های هرز مزارع، امکان معرفی نسل جدیدی از بازدارنده‌های

رشد را فراهم می‌آورد، که باعث افزایش عملکرد گیاه زراعی و کاهش هزینه‌های تولید می‌شود. اثر آلوپاتی عصاره بنه و برگ زعفران، بر جوانه زنی علف‌های هرز شلمبیک (*Rapistrum rugosum*) و گچ دوست (*Gypsophila pilosa*) نشان داد، که میزان جوانه زنی بذرها، طول ساقه‌ها، طول ریشه‌ها و وزن خشک دانه رسته‌های علف‌های هرز مذکور به طور معنی‌داری کاهش یافت (۲). اثرات آلوپاتیکی پیچک، چاودار و چغندر قند بر جو (*Hordeum vulgare*) نیز گزارش شده است (۱). در این گزارش طول ریشه‌های جو کاهش یافت، که این خود بیانگر این نکته است که طویل شدن سلول‌ها، بوسیله‌ی عوامل آلوپاتیکی و از طریق ممانعت از عمل ژیرلین و ایندولیل استیک اسید می‌باشد. آلوکمیkal‌ها باعث ضخامت و کوتاهی و کاهش وزن ریشه‌ها می‌شوند (۲۱). کاهش رشد ریشه و قسمت‌های هوایی ممکن است به دلیل کاهش تقسیم سلول باشد (۸). آلوکمیkal‌ها میزان اکسین‌های القاء‌کننده‌ی رشد ریشه‌ها را کاهش می‌دهد (۱۳). این ترکیبات با ممانعت از جذب عناصر غذایی و یا دخالت مستقیم در تنفس یا فسفریله شدن اکسیداتیو باعث کاهش رشد می‌شوند (۲۲، ۱۸).

علف‌های هرز با آزاد کردن فیتوتوکسین از بذرها، بقایای تخریب‌شده، مواد شسته‌شده، تراوه‌ها و مواد فزار، گیاهان زراعی را متأثر می‌سازند. وقتی گیاهان حساس در معرض ترکیبات آلوکمیkal قرار گیرند، جوانه زنی و رشد و نمو آن‌ها تحت تأثیر قرار می‌گیرد (۹، ۱۰). جنس درمنه (*Artemisia*) از مهمترین گیاهان

۲۰ بذور تاج خروس ودر پتری- های دیگر ۱۲ بذور یولاف وحشی قرار داده شد.

ظروف پتری حاوی بذور تاج خروس در ژرمیناتور با دمای ۲۸ درجه سانتی گراد و تحت شرایط نوری (نور مهتابی و نور لامپ ۱۵۰ وات) قرار داده شدند و ظروف پتری محتوی بذور یولاف وحشی در ژرمیناتور با دمای ۱۵ درجه سانتی گراد و تاریکی قرار داده شدند. در مدت ۱۰ روز تعداد بذور جوانه زده شده در هر روز شمارش و سپس طول ریشه چه و ساقه چه دانه رست‌ها اندازه‌گیری و یادداشت شدند. داده‌های حاصل، تحت تجزیه آماری قرار گرفتند و رسم نمودارها با نرم افزار MSTAT-C و Excel انجام شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفت.

نتایج و بحث

درصد جوانه زنی بذور: جداول ۱ و ۲ مقایسه میانگین تیمارهای مختلف آزمایش شده روی بذور تاج خروس و یولاف وحشی را نشان می‌دهند. همچنین این خصوصیت بطور معنی داری تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره های آبی اندام‌های رویشی ریشه، ساقه و برگ گیاه درمنه قرار گرفت. این بدان معنی است که افزایش غلظت‌های عصاره اندام‌های رویشی درمنه درصد جوانه زنی را بطور معنی داری کاهش می‌دهد. جداول مقایسه میانگین‌ها این مطلب را به خوبی نشان می‌دهند. بیشترین کاهش درصد جوانه زنی در تمام تیمارها با عصاره آبی با غلظت ۱۰۰٪ بود. در بین تیمارها، تیمار با عصاره آبی برگ درمنه کمترین درصد جوانه‌زنی را نشان داد. مقایسه کمترین درصد جوانه زنی در بین بذور یولاف وحشی و تاج خروس، مربوط به تیمار بذور یولاف وحشی با عصاره آبی برگ درمنه با غلظت ۱۰۰٪ بود، بطوری که در حد صفر است و نمودار ۶ آن را به وضوح نشان می‌دهد. نمودارهای ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ میانگین درصد جوانه‌زنی بذور تاج خروس و یولاف وحشی هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره ریشه، ساقه و برگ درمنه) را نشان می‌دهند. کمترین درصد جوانه زنی مربوط به تیمار با عصاره های آبی ۱۰۰٪ و بیشترین مربوط به تیمارهای شاهد بود.

طول ریشه چه و ساقه چه

جداول ۱ و ۲ مقایسه میانگین تیمارهای مختلف را بر رشد دانه‌رست‌های تاج‌خروس و یولاف وحشی نشان می‌دهند. همچنین این خصوصیت بطور معنی داری تحت تأثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی ریشه، ساقه و برگ درمنه قرار گرفت. یعنی افزایش غلظت‌های عصاره اندام‌های رویشی درمنه رشد طولی ریشه چه و ساقه‌چه را به طور معنی داری کاهش می‌دهد. به استثنای عصاره های آبی ریشه با غلظت‌های ۲۰ و ۱۰۰ درصد میانگین طول ریشه چه و ساقه چه دانه‌رست تاج خروس نسبت به شاهد افزایش پیدا کرد ولی در عصاره آبی با غلظت ۶۰ درصد میانگین طول ریشه چه نسبت به شاهد کمی کاهش ولی طول ساقه چه افزایش پیدا کرد. عکس العمل ریشه چه و ساقه‌چه در صورت تیمار بذور تاج خروس با عصاره‌های آبی ریشه درمنه متفاوت بود، همچنین بذور تیمار شده یولاف وحشی با عصاره آبی ریشه درمنه میانگین رشد ریشه چه و ساقه چه بذور جوانه زده شده یولاف وحشی نسبت به شاهد

مرتعی مناطق استپی و نیمه استپی ایران به شمار می‌رود و در بردارنده ی گونه‌های متعددی است. حدود ۳۴ گونه از آن در ایران مشاهده شده، که یکی از با اهمیت‌ترین جنس‌های گیاهی پس از گون محسوب می‌شود (۴). گونه‌های متعدد این جنس توانایی آللوپاتی دارند و طیف گسترده‌ای از آللوکیمیکال‌های فعال مانند آرتیمیزین، لاکتون‌های سزکوبی‌ترین و متابولیت‌های ثانویه دیگری از قبیل کومارین، کامفور و برونول استات تولید می‌کنند (۱۶).

بسیاری از گونه‌های علفی درمجاورت درمنه قادر به رشد نیستند، زیرا ترکیبات سمی آن مانع از رشد آن‌ها می‌گردد (۱۱). توانایی آللوپاتی درمنه (*Artemisia sieberi*) بر جوانه زنی بذور و رشد دانه رست‌های گندم و آگروپیرون تحت بررسی قرار گرفت. عصاره برگ و گل درمنه درصد جوانه زنی بذور و رشد دانه‌رست‌های گندم و آگروپیرون را کاهش معنی داری دادند، اما عصاره ساقه و ریشه اثر کمتری داشتند (۱۲). تحقیق حاضر به منظور بررسی اثرات آللوپاتی درمنه (*Artemisia sieberi*) بر جوانه زنی بذور و رشد دانه‌رست‌های دو علف هرز یولاف وحشی و تاج خروس انجام گرفت. آلودگی گندم زارها به علف‌های هرز خصوصاً یولاف وحشی یکی از عوامل محدود کننده ی تولید گندم می‌باشد. یولاف وحشی بومی اروپا بوده و علف هرز بیش از ۲۰ گیاه زراعی در ۵۵ کشور جهان و بی‌تردید مهم‌ترین علف هرز باریک برگ گندم و جو و سایر غلات بهاره در سراسر جهان می‌باشد (۳). ده گونه متعلق به جنس تاج خروس (*Amaranthus*) از جمله گونه ی یک پایه (*A. retroflexus*)، از مشکل‌سازترین علف‌های هرز در مزارع برخی گیاهان زراعی نظیر چغندر قند، ذرت، سویا، آفتابگردان و لوبیا شناخته شده اند (۶). باتوجه به اینکه تاج‌خروس جزء گیاهان C۴ می‌باشد، به نظر می‌رسد مسیر فتوسنتزی دقیقاً می‌تواند مانند هر فاکتور دیگری که با افزایش اندازه گیاه زمینه برتری رقابتی آن را فراهم می‌سازد، عمل نماید و خسارت قابل توجهی به مزارع وارد آورد.

مواد و روش‌ها

ابتدا نمونه های درمنه از درمنه‌زارهای منطقه ۱۷ کیلومتری کرمان به چترود، با ارتفاع ۱۸۱۳ متر از سطح دریا، جمع‌آوری شد. بذور تاج خروس و یولاف وحشی از ایستگاه تحقیقات کشاورزی بروجرد تهیه شد.

اندام‌های رویشی درمنه شامل ریشه، ساقه و برگ تهیه و پس از شستشو با آب سرد و محلول سدیم هیپوکلریت ۱٪ در دمای اتاق خشک، خرد و پودر گردیدند. سپس از هر یک اندام‌ها عصاره غلیظ آبی ۱۰ درصد وزنی- حجمی (۱۰۰ گرم پودر در ۱ لیتر آب مقطر) با قرار دادن روی دستگاه تکان دهنده^۳ به مدت ۲۴ ساعت تهیه شد. از این عصاره‌های غلیظ با اضافه نمودن آب مقطر، عصاره های آبی با غلظت‌های صفر (شاهد)، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ درصد تهیه گردید. در طول مدت اجرای آزمایش‌ها (حداکثر ۲۰ روز) تمامی عصاره‌های آبی حاصله در یخچال نگهداری شدند. آزمایش‌ها بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار انجام گرفت. بذور یولاف وحشی و تاج خروس با استفاده از آب ژاول ۱٪ استریل و با آب مقطر شستشو داده شدند. درون هر ظرف پتری محتوی کاغذ صافی واتمن شماره ۲،

جدول ۱: مقایسه میانگین فاکتورهای مورد آزمایش بر جوانه زنی بذر و رشد گیاهچه تاج- خروس

تیمار	عصاره ریشه			عصاره ساقه			عصاره برگ					
	سال جاری	زنی با عصاره	درصد جوانه	ریشه‌چه (cm)	طول (cm)	طول ساقه‌چه (cm)	سال جاری	زنی با عصاره	درصد جوانه	ریشه‌چه (cm)	طول (cm)	طول ساقه‌چه (cm)
شاهد	۶۳/۷۵ ^A	۱/۵۱۲ ^B	۱/۴۰ ^B	۷۷/۵۰ ^A	۱/۵۱۳ ^{A B}	۱/۴۰ ^{A B}	۶۲/۵۰ ^A	۱/۵۶۵ ^A	۱/۴۰۳ ^A			
عصاره ۲۰٪	۴۳/۹ ^{A B}	۱/۹۱۵ ^{A B}	۲/۲۱۲ ^A	۶۷/۵۵ ^{A B}	۱/۵۴۰ ^A	۱/۶۹ ^A	۴۳/۷۵ ^A	۱/۱۹۵ ^{A B}	۱/۲۷۸ ^A			
عصاره ۶۰٪	۳۲/۵ ^{A B}	۱/۴۹۵ ^B	۱/۷۸۳ ^B	۵۷/۵۰ ^B	۱/۱۳۷ ^B	۱/۲۳۵ ^{Bc}	۱۶/۲۵ ^B	۰/۸۱۵ ^{B C}	۰/۵۵۷ ^B			
عصاره ۱۰۰٪	۱۸/۷۵ ^B	۲/۰۲۵ ^A	۲/۳۴۳ ^A	۵۲/۵۰ ^B	۱/۱۶۲ ^{A B}	۰/۹۸۳ ^c	۶/۲۵ ^B	۰/۲۷۵ ^C	۰/۰۶۵ ^C			
سطح آماری	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱			

جدول (۲) مقایسه میانگین فاکتورهای مورد آزمایش بر جوانه زنی بذر و رشد دانه‌رست یولاف- وحشی

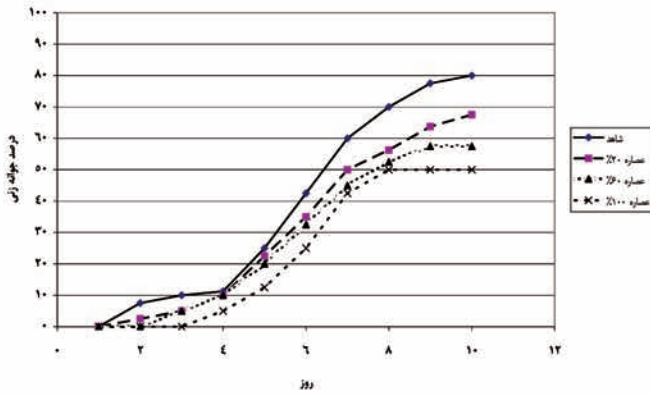
تیمار	عصاره ریشه			عصاره ساقه			عصاره برگ					
	سال جاری	زنی با عصاره	درصد جوانه	ریشه‌چه (cm)	طول (cm)	طول ساقه‌چه (cm)	سال جاری	زنی با عصاره	درصد جوانه	ریشه‌چه (cm)	طول (cm)	طول ساقه‌چه (cm)
شاهد	۶۲/۵ ^A	۱۱/۲۹۰ ^B	۴/۶۷۰ ^B	۷۹/۱۷ ^A	۱۲/۷۶۰ ^A	۵/۱۵۵ ^A	۶۴/۵۸ ^A	۶/۲۵۰ ^A	۹/۸۲۸ ^A			
عصاره ۲۰٪	۵۰ ^{A B}	۱۵/۴۹۰ ^{A B}	۵/۳۰۳ ^{A B}	۵۴/۱۷ ^B	۱۱/۲۸۰ ^A	۴/۶۵۲ ^A	۱۲/۵ ^B	۱/۰۰۰ ^B	۰/۲۱۳ ^B			
عصاره ۶۰٪	۴۷/۹۲ ^{A B}	۱۳/۳۷۰ ^{A B}	۴/۹۷۵ ^{A B}	۴۵/۸۳ ^B	۱۰/۴۹۰ ^A	۴/۷۶۸ ^A	۲/۰۸ ^C	۰/۰۰۰ ^C	۰/۰۰۰ ^B			
عصاره ۱۰۰٪	۳۳/۳۳ ^B	۱۷/۶۸۰ ^A	۵/۷۹۳ ^A	۴/۱۷ ^C	۲/۰۰۰ ^B	۰/۸۷۵ ^B	۰/۰۰ ^C	۰/۰۰۰ ^C	۰/۰۰۰ ^B			
سطح آماری	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱			

سزکویی‌ترین است و نقش سمی آن در بازدارندگی رشد خرفه و کاهو گزارش شده است (۱۴).

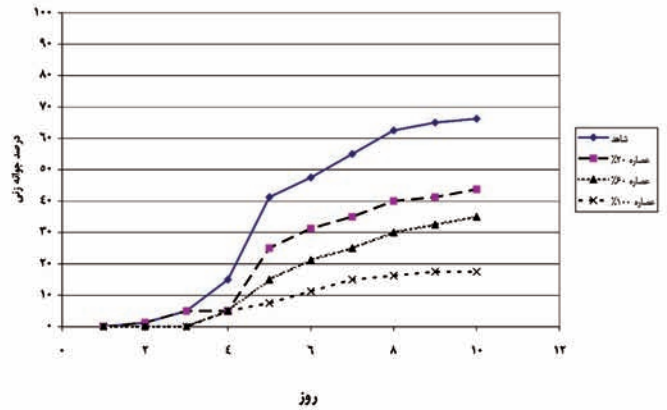
با توجه به نتایج حاصل از این آزمایش به نظر می‌رسد اثرات بازدارندگی درمنه (*Artemisia sieberi*) بر جوانه زنی بذر و رشد گیاهچه‌های یولاف وحشی و تاج خروس ناشی از اثرات سمی آرتیمیزین درمنه باشد. بطوری که نتایج سایر تحقیقات مؤید این نتیجه می‌باشد. به عنوان مثال Lydon و همکاران گزارش دادند که عصاره کلرید متیلنی درمنه یکساله (*Artemisia annua*) حاوی ماده آرتیمیزین است و تأثیر این عصاره در خاک گلدان بر جوانه زنی و رشد تاج خروس مشابه زمانی است که بافت برگ درمنه یکساله (*A.annua*) با خاک گلدان مخلوط می‌شود و ممانعت آن بر رشد تاج خروس و سلمک بیش از سویا و ذرت است. غلظت‌های کم بقایای درمنه یکساله (*A.annua*) در خاک بطور قابل توجهی مانع رشد گیاهچه خردل وحشی و کلزا می‌شود و تأثیر آن

افزایش معنی داری را نشان داد. جداول مقایسه میانگین‌ها این مطلب را بخوبی نشان می‌دهند. بیشترین کاهش میانگین رشد ریشه چه و ساقه چه بذور جوانه زده شده مربوط به تیمار با عصاره‌های آبی برگ گیاه درمنه بود. بیشترین کاهش با عصاره‌های آبی ۶۰ و ۱۰۰ درصد مشاهده شد. میانگین طول ریشه چه و ساقه چه بذور یولاف وحشی در مقایسه با تاج خروس کمترین رشد را نشان دادند به استثنای میانگین رشد ریشه چه و ساقه چه بذور جوانه زده شده تیمار شده با عصاره آبی ریشه گیاه درمنه.

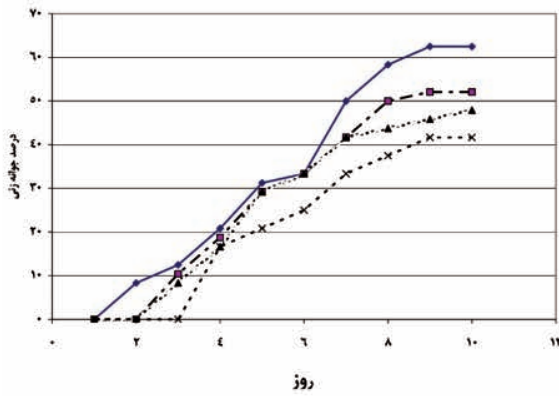
بنابراین آللوکمیکال‌های موجود در عصاره آبی اندام‌های رویشی درمنه اثرات منفی بر جوانه زنی بذر و رشد دانه‌رست علف‌های هرز یولاف وحشی و تاج خروس دارند. دامنه وسیعی از ترکیبات فعال بیولوژیک که بوسیله گونه‌های مختلف درمنه تولید می‌گردد گزارش شده است (۱۷). یکی از مهمترین این ترکیبات فعال آرتیمیزین است، که یک لاکتون

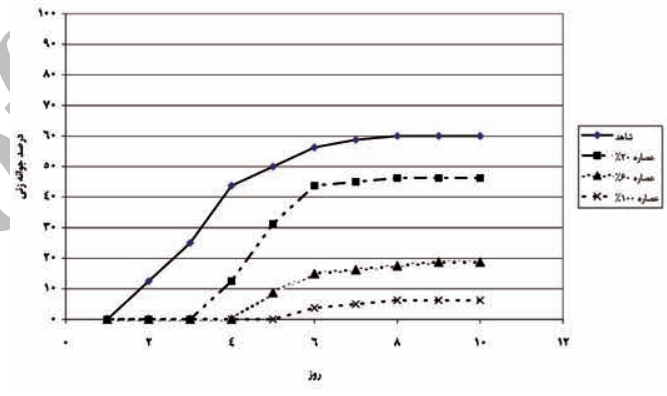
نمودار ۲: میانگین درصد جوانه زنی بذور تاج خروس
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره ساقه درمنه)

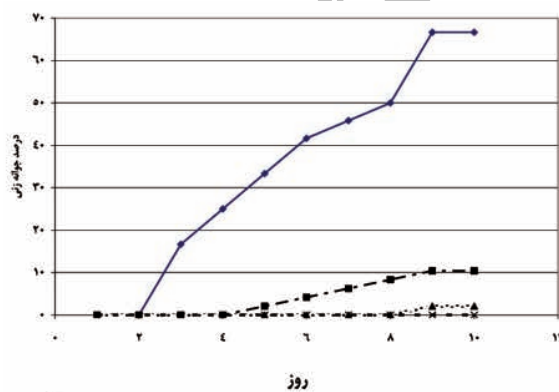
نمودار ۱: میانگین درصد جوانه زنی بذور تاج خروس
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره ریشه درمنه)

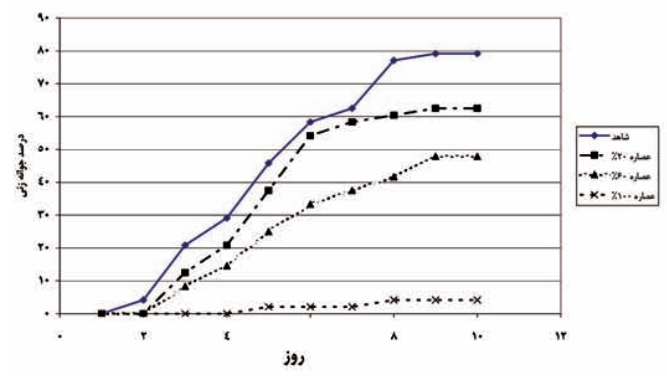
نمودار ۴: میانگین درصد جوانه زنی بذور یولاف وحشی
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره ریشه درمنه)

نمودار ۳: میانگین درصد جوانه زنی بذور تاج خروس
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره برگ درمنه)

نمودار ۶: میانگین درصد جوانه زنی بذور یولاف وحشی
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره برگ درمنه)

نمودار ۵: میانگین درصد جوانه زنی بذور یولاف وحشی
هر یک از تیمارها در هر روز (تیمار با عصاره ساقه درمنه)

effects of *Aremisia annua* on *Triticum aestivum*, *Brassica napus*, *Avena fatua* and *Sinapis arvensis* seedling growth. *J. Agr. Sci.* 3: 113-20.

8- Anaya, A.A. 1999; Allelopathy as a tool in the management of biotic resources in agroecosystems. *Critical Review in Plant Science*. 18:697-739.

9- Avers, C.J., and R.H. Goodwin. 1986; Studies on roots. iv. Effects of coumarin and scopoletin on the standard root growth pattern of *Phleum pratense*. *Ame. J. Botany* 43, 612-620.

10- Bais, H. P., Vepachedu, R., Gilbory, S., Calaway, R., Vivanco, J. M. 2003; Allelopathy and exotic plant invasion, from molecules and genes to communities, <http://abstracts.aspb.org/pb/public/p44/OQ34>.

11- Bode, H.R. 1940; Ueber die Blattausscheidungen des, wermuts und ihre wirkung auf andere pflanzen. *planta* 30: 567-589.

12- Chen, P.K. & C.R. Leather. 1990; Plant growth regulatory. *J. chem. Ecol.* Vol. 16(6): 1867-1876.

13- Connik, W.J. 1987; Identification of volatile allelochemicals from *Amaranthus palmeri* S.Wats. *J. Chem. Ecology*, 13: 463-472.

14- Duke, S.O., K.C. Vaughn, E.M. Croom and H.N. Elsholy. 1987; Artemisinin, a constituent of annual wormwood (*Artemisia annua*) is a selective phytotoxin. *Weed Sci.* 35: 499-505.

15- James, J. Ferguson and B. Rathinasabapathi, Allelopathy, How plants suppress other plants. The Institute of Food and Agriculture, University of Florida. July 2003.

16- Lydon, J., J.R. Teasdale and P.K. Chen. 1997; Allelopathic activity of annual wormwood (*Artemisia annua*) and role of artemisinin. *Weed Sci.* 45: 807-811.

17- Macro, J.A. and O. Barbera. 1990; Natural products from the genus *artemisia* stud. nat. prod. *Chem.* 7: 201-264.

18- Menges, R.M., 1988; Allelopathic effects of palmer amaranth (*Amaranthus palmeri*) on seedling growth. *Weed Sci.* 36: 325-328.

19- Molish, H. 1937; Der Einfluss einer pflanze auf die andere Allelopathic. Fischer, jena.

20- Orcutt, D.M., and Nilsen, E.T. 2000; The physiology of plants under stress. John Wiley and Sons, Inc.

21- Qasem, J.R., 1995; The allelopathic effect of three *Amaranthus* spp. (Pig weed) on wheat (*Triticum durum*). *Allelopathy J.* 2(1): 49-66.

22- Rice, E.L. 1984; Allelopathy 2nd ed. Orlando, FL: Academic press, pp. 1-7, 41-47, 306-307.

23- Rice, E.L. 1995; Biological control of weeds and plant diseases. University of Oklahoma Press: Norman and London.

بر یولاف وحشی و گندم کم است (۱۶). بنابراین تأثیر گونه‌های درمنه انتخابی است و می‌توان از آن برای کنترل علف‌های هرز گیاهان زراعی بهره جست (۶). عصاره برگ و گل درمنه به طور معنی داری درصد جوانه زنی و رشد گیاهچه گندم و آگروپیرون را کاهش می‌دهند، اما عصاره ساقه و ریشه اثر کمتری دارند (۱۲). نتایج حاصل از این تحقیق با نتایج حاصل از آزمایش Leather, Chen، مطابقت دارد به گونه ای که اثر بازدارندگی عصاره آبی برگ درمنه روی رشد و جوانه زنی علف‌هایی هرز مذکور نسبت به عصاره ریشه و ساقه بیشتر بود و تأثیر منفی ترکیبات آلوپاتیک موجود در عصاره‌ها بر رشد ساقه‌چه بیش از ریشه چه گیاهان مورد بررسی بود. به گونه‌ای که رشد ساقه‌چه تاج خروس بیش از رشد ریشه‌چه آن تحت تأثیر عصاره‌های آبی بخش‌های مختلف رویشی درمنه قرار گرفت (۱۲). بنابراین با شناخت گونه‌های مختلف درمنه در ایران، شاید بتوان از عصاره و یا بقایای آن‌ها در آینده به عنوان یکی از ابزارها در مدیریت تلفیقی علف‌های هرز استفاده نمود. با توجه به اینکه گونه‌های مختلف درمنه از جمله *A. sieberi* و *A. aucheri* پهنه وسیعی از مراتع ایران را فرا گرفته، توصیه می‌شود تا با شناسایی دقیق مواد آلوپاتیک و غلظت آن‌ها نسبت به سنتز مصنوعی و یا استخراج طبیعی آن‌ها اقدام کرد.

پاورقی‌ها

- 1- Allelon
- 2- Pathos
- 3- Shaker

منابع مورد استفاده

- ۱- حسن پور و همکاران، ۱۳۸۴؛ بررسی اثرات آلوپاتیک چند گونه زراعی و علف هرز بر جوانه زنی و خصوصیات رویشی جو (*Hordeum vulgare*). مجموعه مقالات اولین همایش علوم علف‌های هرز ایران، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صفحات ۳۶۹ تا ۳۷۴.
- ۲- راشد محصل و همکاران، ۱۳۸۴؛ بررسی اثرات آلوپاتیک عصاره زعفران (*Crocus sativus*) بر جوانه زنی علف‌های هرز شلمبیک (*Rapistrum rugosum*) و گچ دوست (*Gypsophila pilosa*). مجموعه مقالات اولین همایش علوم علف‌های هرز ایران، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صفحات ۲۵۷ تا ۲۶۱.
- ۳- فریدون پور، م.م، دستفال، ۱۳۸۴؛ بررسی رقابت ارقام مختلف گندم (*Triticum aestivum*) با علف هرز یولاف وحشی (*Avena sp.*). ۵ الی ۶ بهمن ۱۳۸۴، مجموعه مقالات اولین همایش علوم علف‌های هرز ایران، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صفحات ۲۱۸ تا ۲۲۲.
- ۴- مظفریان، ۱۳۷۹؛ رده بندی گیاهی، دولپه‌ایها. نشر دانش آموز (وابسته به مؤسسه انتشارات امیرکبیر)
- ۵- میقانی، ف. ۱۳۸۲؛ آلوپاتی (دگرآسیبی) از مفهوم تا کاربرد. انتشارات پرتو واقع.
- 6- Aaron, G.H., 2002; Common waterhemp (*Amaranthus rudis*) interference in soybean. *Weed Sci.* 50, 607-610.
- 7- Akram-ghadery, F., E. Zinli and S. Farzaneh. 2001; Allelopathic